

Ανδρῶνικε φιλοσόφε περιπαθητικῆ, περὶ παθῶν :

Πάθος ἐστὶ ἀλογος ψυχῆς κίνησις δι' ὑπόληψιν καλῆ ἢ ἀγαθῆ, ἢ παρὰ φύσιν τῆ ὁρμῆ πλεοναέσσα. ἢ πάθος ἐστὶ ἀλογος ψυχῆς κίνησις χωρὶς λογισμοῦ τε καὶ κρίσεως ἐπιθελημένη. ἢ πάθος ἐστὶ ἐπικαρπὸν ψυχῆς ὄρεξις, εἰς ποσὴν διάνοιαν ἐξωθεν ἐπιθυμίαν λαμβάνουσα. οἷον λύπη, ἡδονή, φόβος, ἐπιθυμία, καὶ καδότης ὡς αὐτὸ ὄνομα δηλοῦν, ὅσα πάθοντες ἐν τῇ ἐξωθεν ἐπισυμπέσει τῶν πραγμάτων. ἢ ὅσα κυρίως πάθος ἐξωθεν πάν, καὶ ἐν μεταβολῇ τῆ ὑπότινος ἀλλοτρίων. ἢ ὅσα δὲ γενικῶς πάθος, ἡδονακ. λύπη, φόβος, ἐπιθυμία, ἡδονή.

* ἐπὶ καρπῶν sic many d. theob. in marg. ty.

Λύπη μὲν ἐν ἐστὶ ἀλογος συστολή, ἢ ὄρεξις πρὸς φάτος κακῆς παρτοσίας, ἐφ' ᾧ οἷον δὲν συστέλλεται. ὄρεξις φόβου. ὄρεξις φέρου. φόβος δ' ἐστὶ ἀλογος ἐκκρίσις, ἢ φρενὴ ἀπὸ προσδοκωμένου δεινῆ. ὄρεξις ἐπιθυμίας. ἐπιθυμία ἐστὶ ἀλογος ὄρεξις, ἢ διώξις προσδοκωμένου ἀγαθῆ. ὄρεξις ἡδονῆς. ἡδονὴ δ' ἀλογος ἔπαρσις, ἢ ὄρεξις πρὸς φάτος ἀγαθῆ παρτοσίας, ἐφ' ᾧ οἷον δὲν ἐπιθελεται.

* ἐκκρίσις, sic many d. theob.

ἔλεος.	φθόνος.	ζῆλος.	ζηλοτυπία.
δυσθυμία.	συμφορὰ.	ἄχος.	σφακιλισμός.
πένθος.	δυσχέρανσις.	ὄχλησις.	οδύνη.
ἀνία.	μετεμέλεια.	σύγχυσις.	ἀθυμία.
ἀσπ.	νεμεσις.	δυσφορία.	τόπος.
βαρυθυμία.	κλαυσις.	φρονις.	οἶκτος.

ἔλεος μὲν ἐν ἐστὶ λύπη ἐπ' ἀπορίας κακῆς ἀναίως παθόντες ἐκείνη. φθόνος δὲ λύπη ἐπ' ἀπορίας ἀγαθῆ, ἢ λύπη ἐπὶ τῇ τῶν ἐπιθεκῶν εὐπραγία. ζῆλος δὲ λύπη, ἐπὶ τῇ ἐξωθεν τυχάνουσιν ἐν αὐτῷ ἐπιθυμῆ. ἢ λύπη ἐπὶ τῷ ἀλλοτρίων ὑπαρχόντων, ἢ μὴ δὲ, καὶ ἐπὶ τῷ μακαρισμῷ καὶ ἀσεβοῦσι. ἢ ζῆλος ἐστὶ ψυχῆς λογισμὸς καὶ θυμῶν μὴ παραδείγματα ἐπιθεκῶν. ζηλοτυπία δὲ ἐστὶ λύπη, ἐπὶ τῇ καὶ ἀλλοτρίων ὑπαρχόντων, καὶ μὴ ὑπαρχόντων. δυσθυμία δὲ λύπη ἐπ' ἀνυμῶν ἢ δυσκινήτων πραγμάτων. συμφορὰ δὲ λύπη ἐπὶ συμπεφυρμένοις κακῆσι. ἄχος δὲ, λύπη βαρύνουσα. ὄχος δὲ, λύπη ἀφωνίαν ἐμποιοῦσα. σφακιλισμός δὲ ἐστὶ λύπη σφόδρα. πένθος δὲ λύπη ἐπὶ ἀώρῃ τῆς. δυσχέρανσις δὲ λύπη ἐξ ἐναντίων λογισμῶν. ὄχλησις δὲ, λύπη στενοχωροῦσα, ἢ ἀναστροφὴν ἢ διδύουσα. οδύνη δὲ λύπη ἐξοδύουσα καὶ ὄρεξις. ἀνία δὲ λύπη ἐξ ἀναλογισμῶν. μετεμέλεια δὲ λύπη ἐπὶ ἀμαρτήμασι πεπραγμένοις, καὶ διὰ τὴν γεγονότος. σύγχυσις δὲ λύπη διορατικῆ. τῷ δὲ μάταιον ὀκωλῆναι. ἀθυμία δὲ λύπη ἀπελθίζουσα ὡς ἐπιθυμῆ τυχῆν. ἀσπ δὲ λύπη μὴ εὐπασα. νεμεσις δὲ, λύπη ἐπὶ ἐπαγομένοις παρὰ τὸ προσήκον. δυσφορία δὲ λύπη μὴ ἀπορίας τῆ τῶν χεῖροσεται τῆς παρτοσίας. τοῦ δὲ θρηνοῦ, ἐγόμενος καὶ λύπη. βαρυθυμία δὲ λύπη βαρύνουσα καὶ ἀγανέοσιν ἐξοδύουσα. κλαυσις δὲ ἀκρυσις λυπομένου νεοῦστος ἐπὶ τῷ χεῖρον. φρονις δὲ λογισμὸς λυπομένου. οἶκτος δὲ λύπη ἐπ' ἀπορίας κακῆς.

* τῷ, sic many d. theob.

ὄκνος.	αἰχὴν.	φόβος ὄρεξις.
λεός.	ἐπιπληξις.	ἀγῆμα.
ἀσχία.	ψιφοδία.	καταπληξις.
μέλησις.	οφρωδία.	ἀγωνία.
ἀσπιδαιμονία.		θόρυβος.